

uničili mlin, temveč so zajeli tudi stanovanjsko in gospodarsko poslopje, s katerim je zgorelo 67 stotov žita, oljarna s stiskalnicami za olje, 250 kg bučnega olja, 100 litrov vina, pet svinj, vse košči, slamoreznica, dve žagi cirkularni, več kuhičnih metrov izdelanega hrastovega lesa, novo kolo, 300 kg moke ter mnogo drugih h gospodarstvu spadajočih stvari. Skupna škoda, ki je le deloma krita z zavarovalnino, znaša okrog 220.000 din. Požar je opazil mlinarski pomočnik, ki je v spanju zažlešal neko prasketanje, zato je šel pogledat, kaj se godi ter je na svoje veliko začudenje zapazil, da gori mlin. Takoj je zbudil Dalčovo družino in Lajnšček, ki je spal v milnu, tako da so si vsi skupaj komaj rešili golo življenje. Gasilci so komaj rešili konja, kravo in eno svinjo z mladiči ter nekaj stanovanjske in kuhinjske opreme.

Turnišče. Zadnje čase se je pri nas slišalo mnogo pritožb in godrnjanja, češ da so delavci lendarškega okraja pri razdeljevanju pogodb in pri sprejemanju na sezonsko delo pri borzi dela zapostavljeni pred delavstvom soboškega okraja. Njihove pritožbe so bile deloma utemeljene in resnične, zato so se gospodje, ki se s tem pečajo, zavzeli tudi zanje in upamo, da ne bo več pritožb.

Rogaševci. Ob priliki proščenja pri Sv. Jurju je tukajšnji gostilničar priredil plesno veselico, na katero je prišlo precej fantov iz bližnje in daljnje okolice že v opitem stanju, zato so nekateri vročekrvneži razbili vse, kar jim je prišlo pod roke, a drugi vpili kot bi zblazneli. Radi navedenih dejstev je bila veselica prekinjena, razgrajati odstranjeni, a kolovodje neredov so bili prepeljani v varen pristan, kjer lahko nemoteno premišljajo svoje junaštvo, ki so ga storili sebi v posmeh.

Nedelica. Naša vas je prav za prav majhna, a vendar je že iz nje izšlo precej izobražencev. Pred dnevi je na pravni fakulteti univerze kralja Aleksandra v Ljubljani diplomiral naš rojak Lebar Stefan. Častitamo mu! — V nedeljo, 30. aprila, smo pokopali Zver Jožefa, ki se je v cvetu mladosti moral ločiti s tega sveta. Lani se je ob neki priliki hudo prehladil in od tistega časa je stalno bolehal, dokler ga smrt ni rešila vsega

trpljenja. Naj počiva v miru, a preostalem naše sožalje!

Trnje. Hozjan Ignac, ki je svoječasno na Hotizi udaril s kolom z lendarškega sejma vračajočega se Horvat Ignaca iz Polane, ki je radi tega umrl, je bil obsojen na okrožnem sodišču v Murski Soboti na štiri leta robije in na 12.000 din odškodnine. Kazen je zato tako mila, ker uboj ni bil premišljen in namenoma storjen, temveč se je zgodil nesrečen slučaj.

Markiševci. Zelo je razburila tukajšnje prebivalstvo vest, da je 2. maja v zgodnjih večernih urah nekdo streljal skozi zaprto okno na Cipotovo družino, ki se je v kuhinji razgovarjala. Ker je bilo okno zaprto, strel ni nikogar zadel in ni bilo druge nesreče, da so radi velikega zračnega pritiska na oknu popokale vse šipe. Strelca so

orožniki izsledili ter ga izročili okrožnemu sodišču v Murski Soboti.

Krog. V četrtek, 4. maja, smo pri nas imeli letno proščenje sv. Florijana in domači praznik, ki smo ga praznovali zelo slovesno. Čeprav sta bili tudi dve veselici, ni bilo nobenega nemira, kar je lepo za naše fante.

Srednja Bistrica. Pred kratkim se je pri nas raznesla vest, da je v globoki jami neki mož zastrupil svojo ženo. Začeli so se zanimati, če je vest resnična, in so kmalu zvedeli, da je, ker je mož dejanje priznal.

Dobrovnik. Našim orožnikom se je posrečilo izslediti tatove, ki so dolgo v bližnji in daljnji okolici kradli, kar jim je prišlo pod roke. Storiteli so že svoja tatinska dejanja priznali, zato se bodo zagovarjali pred sodiščem.

Društvene vesti

Vurberg. Ko bomo polagali zadnje cvetje na šmarnični oltar naše nebeške Matere, bo naša mladina postavila še šopek ljubezni in zahvale pred tron slovenskih mater. Binkoštni ponedeljek bo za našo faro odmeval v proslavi materskega dne. Zato toplo vabimo vse matere v župniji in vse, ki jih znate prav spoštovati in ljubiti ter se zavedate do njih svoje velike dolžnosti, da se te prisrčne proslave udeležite. Proslava obsega tragedijo »Ljubezen zmaga vse«, petje, deklamacije s primernim govorom gospodične iz Maribora. Pričetek po večernicah.

Nekaj navodil udeležencem Prosvetnega tabora v Slov. Bistrici. Še tri tedne in 4. junij bo tu. Priprave so že v polnem teku, da ta tabor ne bo zastajal za drugimi tovrstnimi slovenskimi prireditvami. Splošni uspeh pa je največ odvisen od udeležencev samih, ki bodo s svojim številom in discipliniranostjo mnogo pripomogli k neizbrisnemu vtisu. Pripravljalni odbor poziva voz-

nike, naj za ta dan zaprežejo in na okrašenih vozovih pripeljejo svoje domače in sosedje. Dekleta in žene, ki imate narodne obleke, nikar ne ostajajte ta dan z njimi doma! Dobrodošli bodo tudi konjeniki, ki se naj pridružijo našim fantom na čelu spreveda. Razume se, da bodo v sprevedu imeli svoj oddelek tudi naši kolesarji s šopki na kolesih. Kolesa boste shranili na telovadšču fantovskega odseka. Poskrbljeno bo tudi za hrano opoldne. Govore bomo razširjali z zvočnikom. Skratka: lepo bo in veselo!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Samo nekaj dni nas še loči od telovadnega nastopa, katerega priredi slovenjebistriško okrožje fantovskih odsekov in dekliških krožkov na našem letnem telovadšču. Vabimo vse prijatelje naše mladine, da pridejo 21. maja na naš črešnjevski hrib.

Polzela. Za tombolo, katero priredi naše Prosvetno društvo in ki bo do sedaj največja v Savinjski dolini, je vedno večje zanimanje. Vedno

Mladinski tabor v Mariboru od 29. junija do 2. julija 1939

Nos te izdaja

Svoj nos pogledj! V zadnjem času prerokujejo človekov značaj celo po nosu. Velik nos, pravijo novi »učenjaki«, pomeni dober značaj. Po značaju slabi ljudje imajo majhne nosove. Če je gornji del nosu bolj razvit od konca, so duhovne lastnosti močnejše od čustvenih. Ljudje močne volje in precejšnje nestrpnosti imajo orlovsko nosove, potlačen nos pravi o neiskrenosti, vihravosti in lakavosti. Oster nos dokazuje prepirljivost. Dolge nosove imajo ljudje, ki jih radi vtikajo v tuje zadeve. Debele nosove nosijo ljudje, ki so nagnjeni k gmočnim skrbem in jim je užitek nad vse. Rdeči nosovi pa svoje nosilce že po barvi izdajajo. — Torej: pogledj svoj nos!

»Stefan, pojdimo!«

Molče je šel. Ko so se vrata zaprla za njim, je zaslišal, da je v gostilni spet zavladal prejšnji živžav.

11.

Kazimir je silno trpel. Ni se mogel dvigniti in klicati. Moči so mu vse bolj pešale in je s strahom mislil na to, da bo moral umreti. Rane so pekle, v glavi je čutil hude bolečine. Najhuje pa je bilo to, da ga je mučila žeja. Čez nekaj časa je zgubil zavest.

Ko se mu je proti večeru zavest vrnila, ga je spet začela mučiti misel, da bo kmalu umrl. Ta misel ga je navdala z obupom in soprostvom. Sklenil je, da se bo maščeval. Z velikim napotvom je poiskal v žepu svinčnik in kos papirja in je v litvanskem jeziku napisal:

»Nina Mateskas, od tvoje roke zadet bom moral umreti. Povejte Stanislavu! Pisano v petek zvečer. Jaz Kaz. Pav...«

Stanislav je bil mesar in član iste prostozidarske lože ko Kazimir. Umirajoči je njemu hotel izročiti maščevanje. Upal je, da bo prej ali slej kdo prišel k smreki ter bo našel njega in vrstice. V mraku je ranjenec spet izgubil zavest.

Ranjenec se je šele zjutraj spet zavedel. Zeblo ga je. Noge so bile otrple od mraza. Kakor v polsnu je slišal s ceste vpitje in ukanje pastirjev. K njemu ni prišel nihče. Svet se je začel vrteti z njim. Na posled je prišla Nina. Z njo je bil Stefan.

Ko se je v soboto popoldne spet zavedel, je stal ob njem mirovni sodnik Grenhut.

Grenhutov sin je zjutraj slišal strele, a je mislil, da so streljali lovci. A ko je popoldne spet hodil v bližini, se mu je zdelo, da od nekod sliši stokanje. Začel je iskati in naletel je na Kazimira.

Ranjenec je s težavo izustil besedo:

»Vodo!«

Grenhut je odhitel k reki, da bi v klobuku prinesel vodo. Med skalami je na srečo našel staro vedro. Zajel je vodo in se naglo vrnil k nesrečnemu. Z roko je dvignil Kazimirovo glavo in nastavil vedro k njegovim ustnicam. Trpin je hlastno požiral. Ko se je napil, je položil Grenhut njegovo glavo na prejšnje mesto. Nato je teklen na cesto in začel klicati.

Kmalu se je zbralo okrog njega nekaj ljudi. Grenhut je povedal, kaj se je zgodilo, nakar se je vest z bliskovito naglico začela širiti. Ljudje so od vseh strani vreli skupaj. Kmalu se je pripeljal tudi poveljnik mestne policije. Za njim je pridrvel reševalni avtomobil.

Vsa množica je drla za Grenhutom. V prvi vrsti so šli poveljnik, reševalci in poročevalec krajevnega dnevnika.

Pol ure nato je Kazimir ležal v bolnišnici. Bil je povit ko kaka mumija. Z močnim žganjem so ga toliko spravili k sebi, da je mogel dati kratko izpoved oblastnemu zdravniku. Nato je izgubil zavest.

(Dalje sledi)